

Forfatter: Gyllembourg-Ehrensward, T. C.

Titel: Udrag fra To Tidsaldre

Citation: Gyllembourg-Ehrensward, T. C.: "Drøm og Virkelighed", i Gyllembourg-Ehrensward, T. C.: *Drøm og Virkelighed*, udg. af Anni Broue ; Anne-Marie Mai , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1986, s. 108. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gyllem14val-shoot-idm139726068947472/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Drøm og Virkelighed

har besluttet at bosætte sig for Fremtiden i det Mecklenborgske, hvorhen hun vil, jeg skal komme til næste Foraar, naar hun først er bleven rigtig arrangeret. Naa Gud skee Lov! Der er længe til Foraaret.

Jeg skulde ogsaa melde dig, sagde Ferdinand, at Onkel og Tante komme herud imorgen tilligemed en tydsk Herre, en ung Kjøbmand, som har bragt Brevet, og som skal hilse dig fra Tante Malfred, som da, Gud skee Lov, ikke er *min* Tante, siden hun er din Moders Søster.

Ferdinand steg nu til Hest, og de Elskende fulgte ham et Stykke af Veien og vandrede derpaa ene hjem langs den maanebelyste Strand.

Paa en udmærket behagelig Aften følger sjelden en lykkelig Dag. Familien fra Byen bragte et lille Selskab med, og foruden den omtalte tydske Kjøbmand fulgte flere af Husets franske Venner, der tilforn af og til havde besøgt deres syge Landsmand. Lusard havde længe været fuldkommen helbredet, men det var den unge Elsker svært at rive sig løs fra det Kjærlighedens Paradiis, hvori han levede. For sig selv og Andre undskyldte han sig med, at han ventede Svar paa nogle Breve, inden han kunde bestemme sin Afreise. Nu bragte den franske Legationssecretair ham et Brev, og Grossereren et andet, efter hvis Læsning han syntes kjendelig forstemt. Før Middagsbordet gik Selskabet omkring i Haven. Den franske Minister tog Lusard tilside og gik op og ned ad en Allee med ham. Claudine, som den tydske Kjøbmand imidlertid søgte at underholde, lagde Veien forsætlig op og ned ad den samme Allee, saa hun stedse mødte de andre To, af hvis Miner og Bevægelser hun med Ængstelse stræbte at gjætte Gjenstanden for deres Samtale.

Ved Bordet sad hun i Nærheden af Lusard og sin Onkel, og hendes bange Anelse blev til Visshed, da den unge Franskmand tog sit Glas, og henvendende sig til Grossereren, sagde: Lad mig takke Dem for den lykkelige Tid, som Deres altfor store Godhed har forundt mig paa dette skønne Sted, som jeg nu desværre maa forlade, men hvor mine Tanker altid ville være og alle mine Ønsker føre mig tilbage.

Grossereren svarede forbindtligt, og da Lusard yttrede, at han om et Par Dage vilde tage ind til Byen, og Ugen derpaa tiltræde sin Reise, indbød den gjæstfrie Vert ham til et Afskedsgilde paa Dagen før Afreisen. De to Elskende saae tause paa hinanden med et Udtryk, der ikke blev bemærket uden af Fru Valler. Hun sukkede dybt og følte en